

دست یا سطوح دیگر، دچار آسیب نگردنند.

استفاده از کاتر برای تراشیدن نوک مدادها، در مقایسه با

تراش، مناسب‌تر است. چون به هنگام استفاده از تراش ضمن

این که مداد فقط به یک شکل تراشیده می‌شود، در صد بالای از

مغز آن نیز پودر شده، از بین می‌رود.

* ابزار کمکی در استفاده از مدادرنگی

ابزارهای کمکی مورد استفاده به هنگام کار با مداد و

مدادرنگی، تخته شاسی و گیره مناسب با آن، کاتر و پاک‌کن و

نیز فیکساتیو است. بهتر است طرح‌های انجام شده با این وسائل

به کمک فیکساتیو ثابت شوند تا در نقل و انتقالات و تماس با

تصویر ۳-۳۱ – استفاده از کاتر برای تراشیدن مدادرنگی

* پاستل و انواع آن

مداد پاستل (با روکش چوبی شبیه مدادرنگی) و مدادشمعی (شبیه

به پاستل روغنی) نیز جزو دسته‌ی پاستل‌ها هستند (تصویر

زغال دارند و به دو صورت گچی و روغنی عرضه می‌شوند. البته

پاستل‌ها از لحاظ کاربرد شباهت زیادی به مداد و

زغال دارند و به دو صورت گچی و روغنی عرضه می‌شوند. البته

تصویر ۳-۳۲ – انواع پاستل

۲ مداد شمعی

۲ مداد پاستل

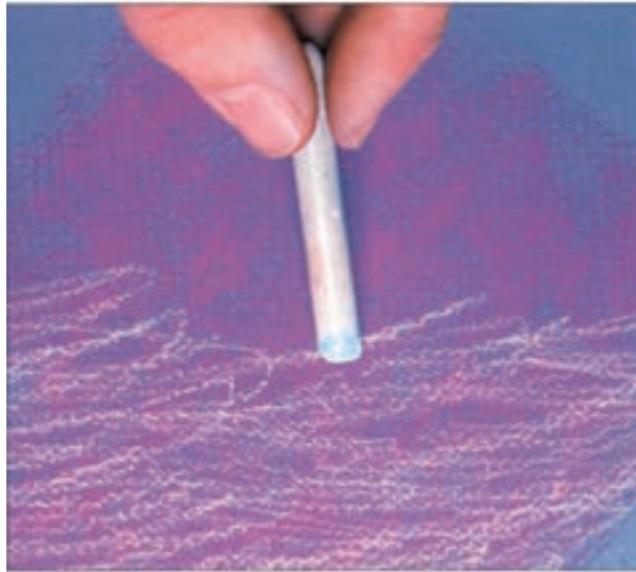
۷ پاستل نیمه‌چرب

۱ پاستل گچی (خشک)

۴ و ۵ پاستل چرب (روغنی)

* قابلیت‌های ترکیب رنگ با استفاده از پاستل گچی:

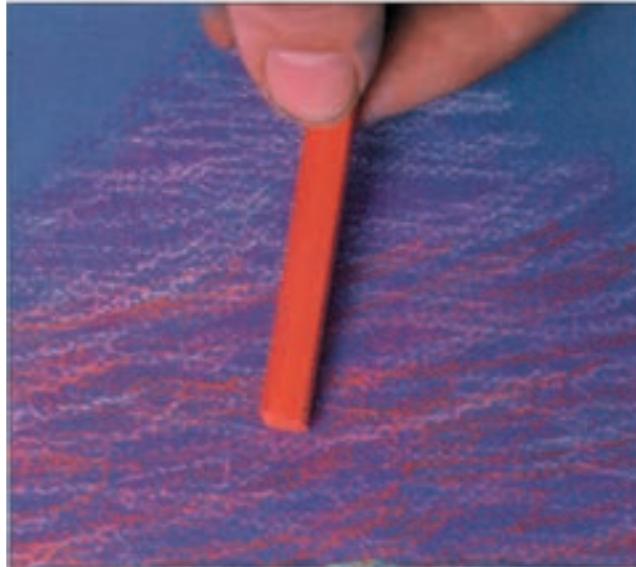
۱

۲

۳

۴

تصویر ۳-۳۳ – ایجاد تأثیرات مختلف به وسیلهٔ پاستل گچی

- ۱ و ۲ قابلیت ترکیب و محو شدن ذرات پاستل گچی با خود وسیلهٔ یا انگشت، پارچه، محوکن و ... و
- ۳ و ۴ قابلیت ترکیب رنگ از طریق ایجاد بافت‌های خطی متداخل را نشان می‌دهند. به استفاده از زمینه‌ی رنگی مقوا در این تصاویر و تصاویر بعد توجه کنید.

استفاده از قابلیت‌های پاستل گچی:

۳

۴

۵

۶

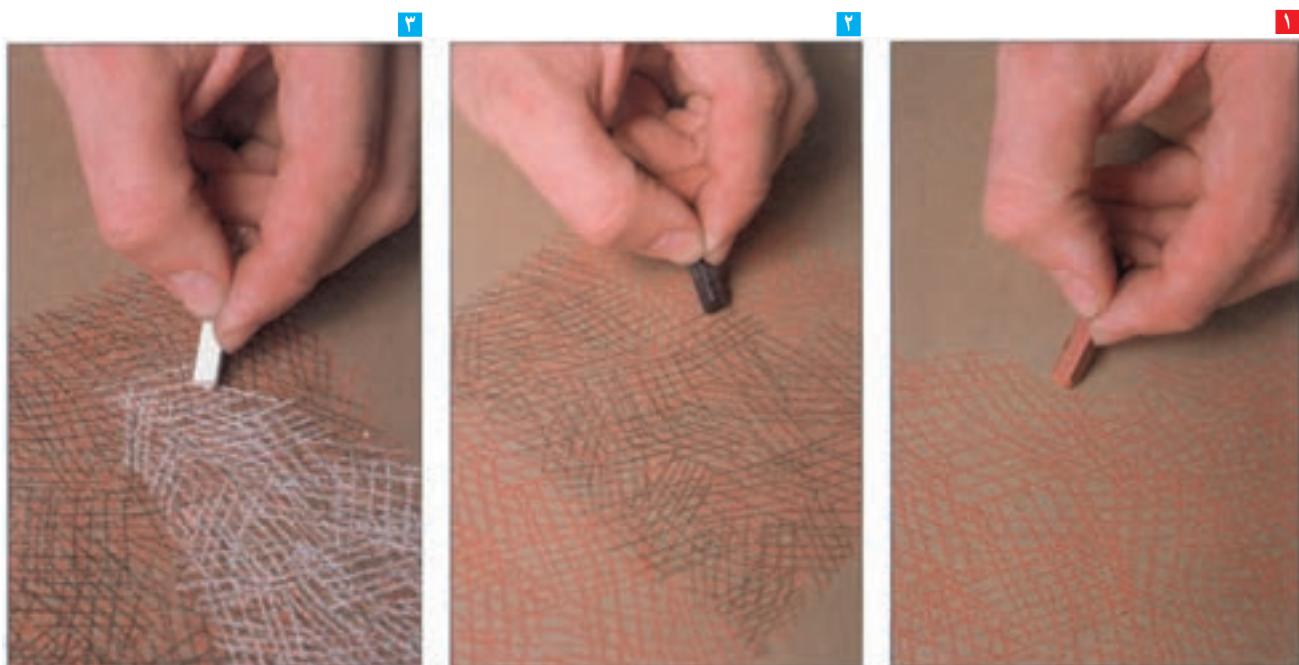
تصویر ۳-۴ - ایجاد تأثیرات مختلف با پاستل گچی

- ۱ استفاده از پهنه‌ی بغل پاستل برای ایجاد سطح
- ۲ استفاده از پهنه‌ی نوک برای ایجاد بافت خطی
- ۳ استفاده از کناره‌ی نوک برای ایجاد بافت‌های خطی هاشوری (خطوط منظم)
- ۴ استفاده از بافت‌های خطی نامنظم برای ترکیب رنگ و بافت

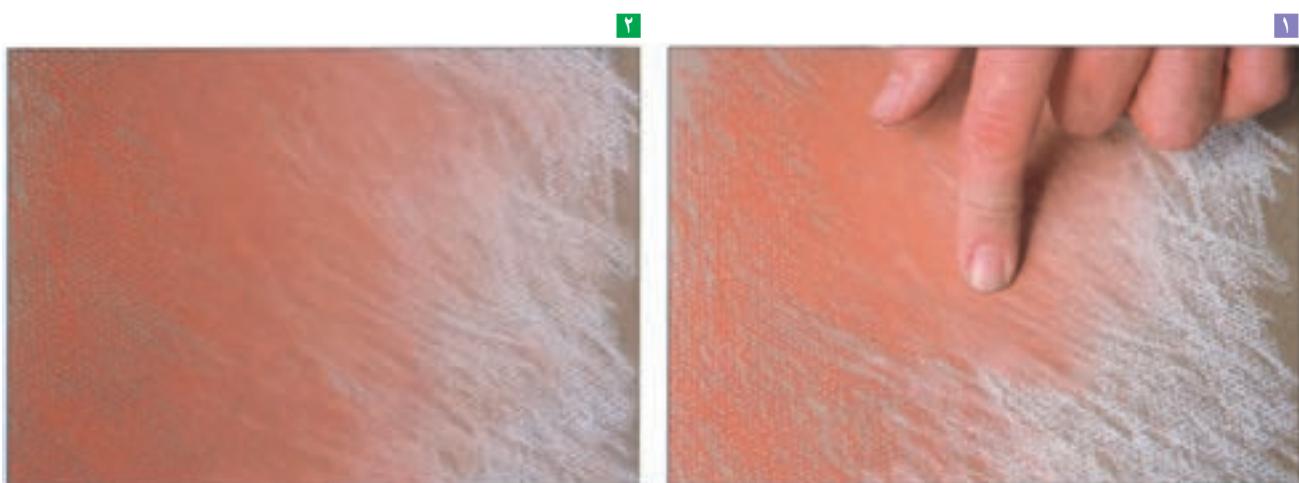

تصویر ۳-۳۵ - طراحی لباس به وسیله پاستل گچی روی مقوای رنگی

* قابلیت‌های ترکیب رنگ با استفاده از پاستل نیمه‌چرب:

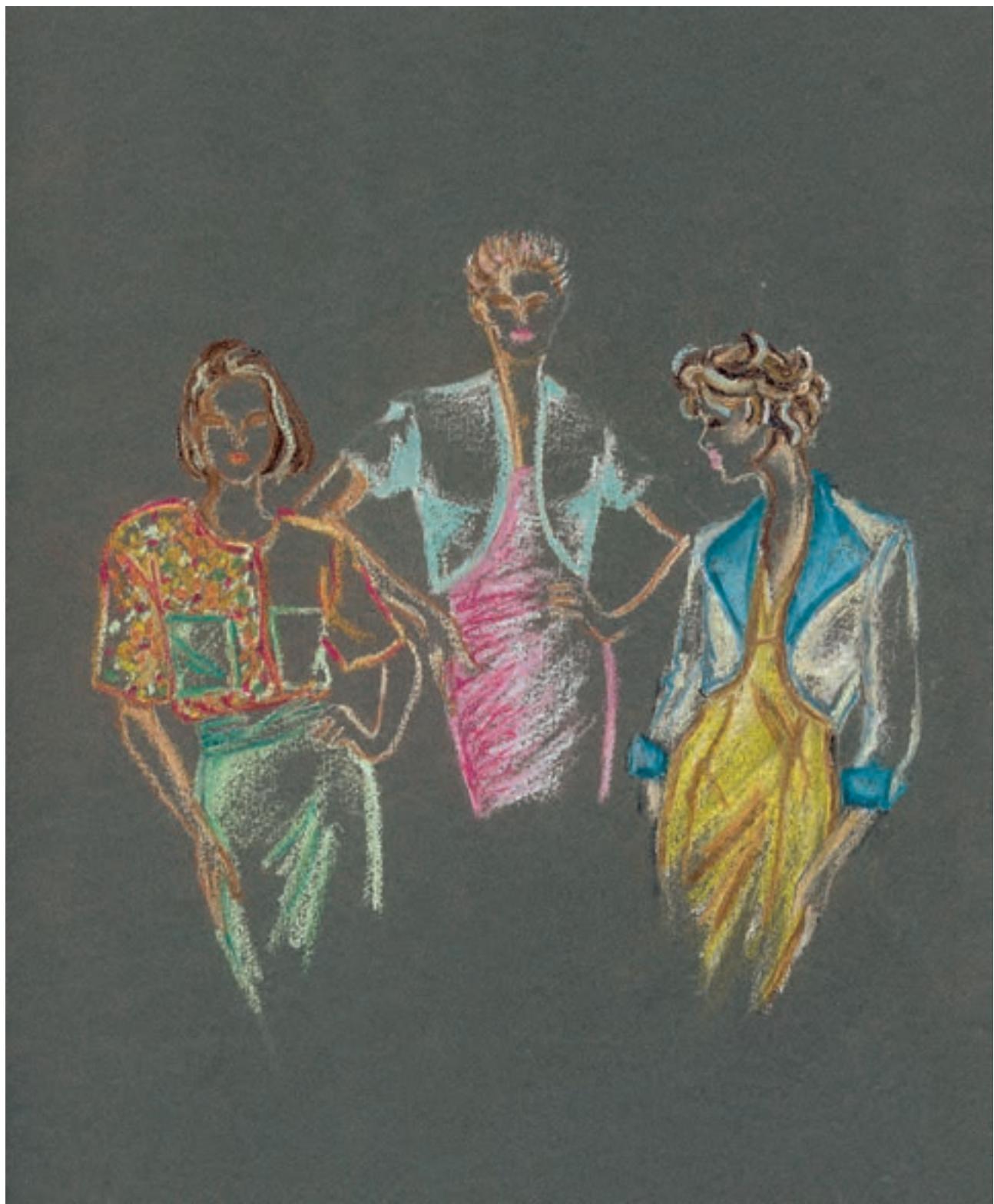

تأثیر پاستل نیمه‌چرب: سه تصویر اول هاشورزنی متقاطع برای ایجاد رنگ ترکیبی و بافت مورد استفاده قرار می‌گیرد.

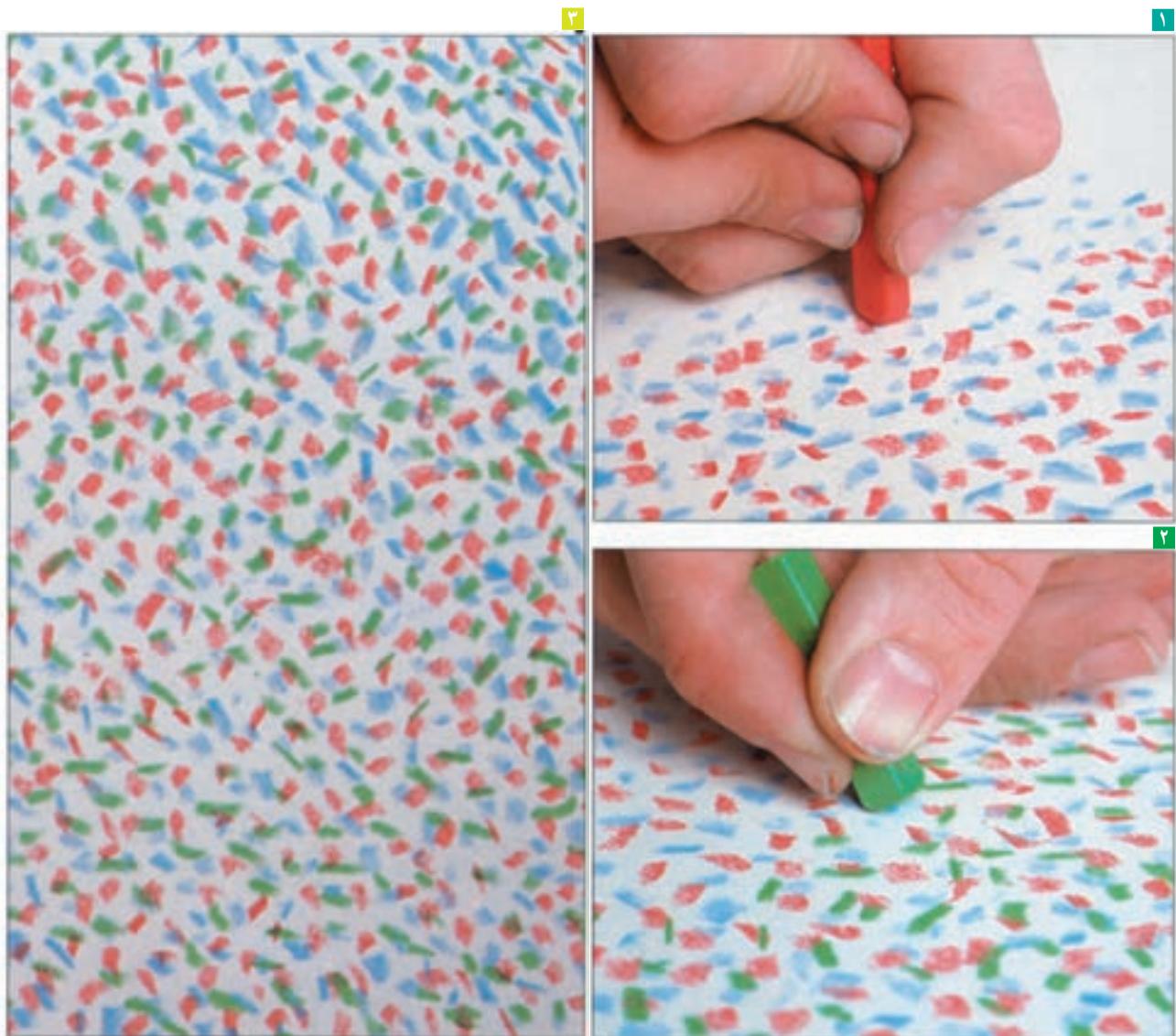
پاستل نیمه‌چرب، قابلیت محو شدن بدوسیلهٔ انگشت یا پارچه یا ... را دارد.

تصویر ۳۶—۳— پاستل نیمه‌چرب نوعی پاستل است که از لحاظ وجود چربی در ترکیب خود، مابین پاستل گچی و روغنی است. از این‌رو، مقداری از خصوصیات هر دو نوع را دارد.

تصویر ۳-۳۷ — نمونه طرح لباس انجام شده به وسیله‌ی پاستل روغنی

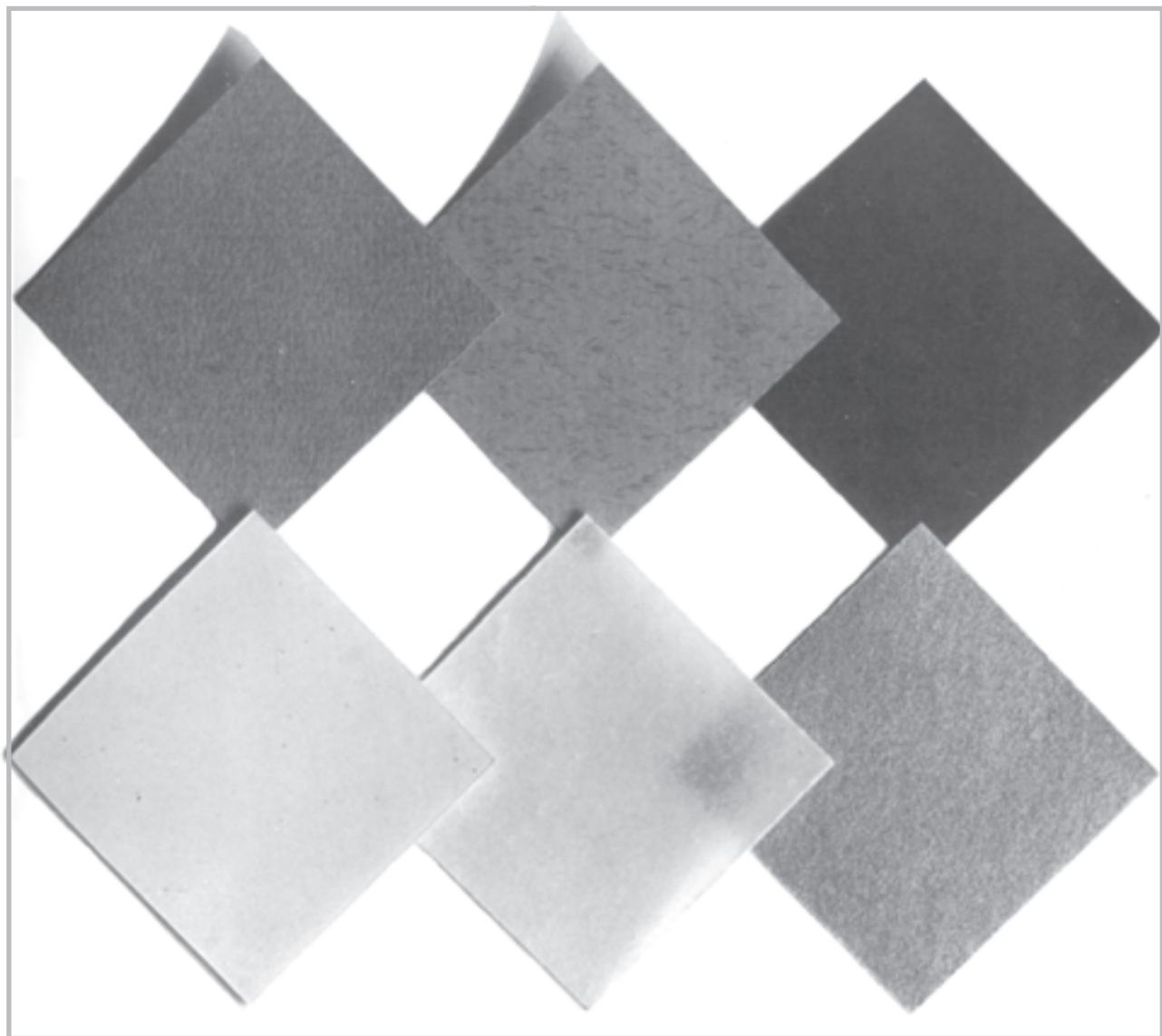
* ایجاد بافت با استفاده از پاستل روغنی:

تصویر ۳-۳۸— ایجاد ترکیبات بصری با پاستل روغنی. از این ویژگی پاستل روغنی برای نمایش نقوش پارچه‌های خالدار می‌توان استفاده کرد.

از رنگ زمینه در پاستل رایج است، فابریانو، تعداد رنگ‌های مقوای پاستل خود را مطابق کاتالوگ زیر به ۳۱ رنگ رسانده است (تصویر ۴-۳).

* انواع مقوای مناسب برای استفاده از پاستل:
از بهترین سطوح اثربردار مناسب برای کار با پاستل،
مقواهای موسوم به مقواهای پاستل آند که دارای بافت‌ها و
رنگ‌بندی متعددی هستند (تصویر ۳-۳). از آنجا که استفاده

تصویر ۳-۳ - سطوح اثربردار مناسب برای کار با پاستل

تصویر ۳-۴ - نوادرنگ ها و بافت ها در مقایه پاستل فابریانو

قدرت تأثیرگذاری بر انواع کاغذها و مقوایها (و حتی پارچه‌ها) را دارند. قابلیت‌های بی‌شمار این ابزارها، باعث شده است که طراحان زیادی به صورت حرفة‌ای از آن‌ها استفاده نموده، طرح‌های زیبایی را به بازار عرضه کنند.

مواد طراحی خیس (یک بار مصرف)

مازیک، روان‌نویس و خودکار؛ این سه وسیله، از انواع قلم‌هایی هستند که دارای مخزن یک بار مصرف هستند و در رنگ‌های متنوعی موجوداند (تصویر ۴۱-۳). این ابزارها، معمولاً

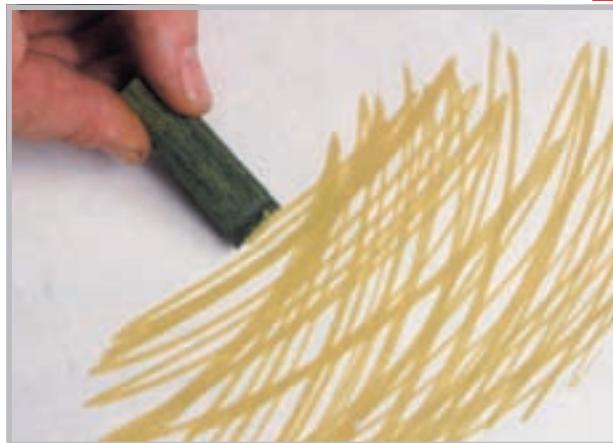
تصویر ۴۱-۳ - مازیک‌ها در رنگ‌بندی‌های قابل توجهی عرضه می‌شوند. این تصویر، چند نمونه از این رنگ‌بندی‌ها را نشان می‌دهد.

(به تصویر ۱ تا ۵ از لحاظ تنوع شکل توجه کنید).

(مجموعه تصاویر ۶ انواع مرکب و جوهرهای رنگی را در بسته‌بندی‌های متنوع نشان می‌دهد که این مواد رنگی در ساخت انواع مازیک به کار برده می‌شوند).

✿ چگونگی کاربرد مازیک:

۱

۲

۳

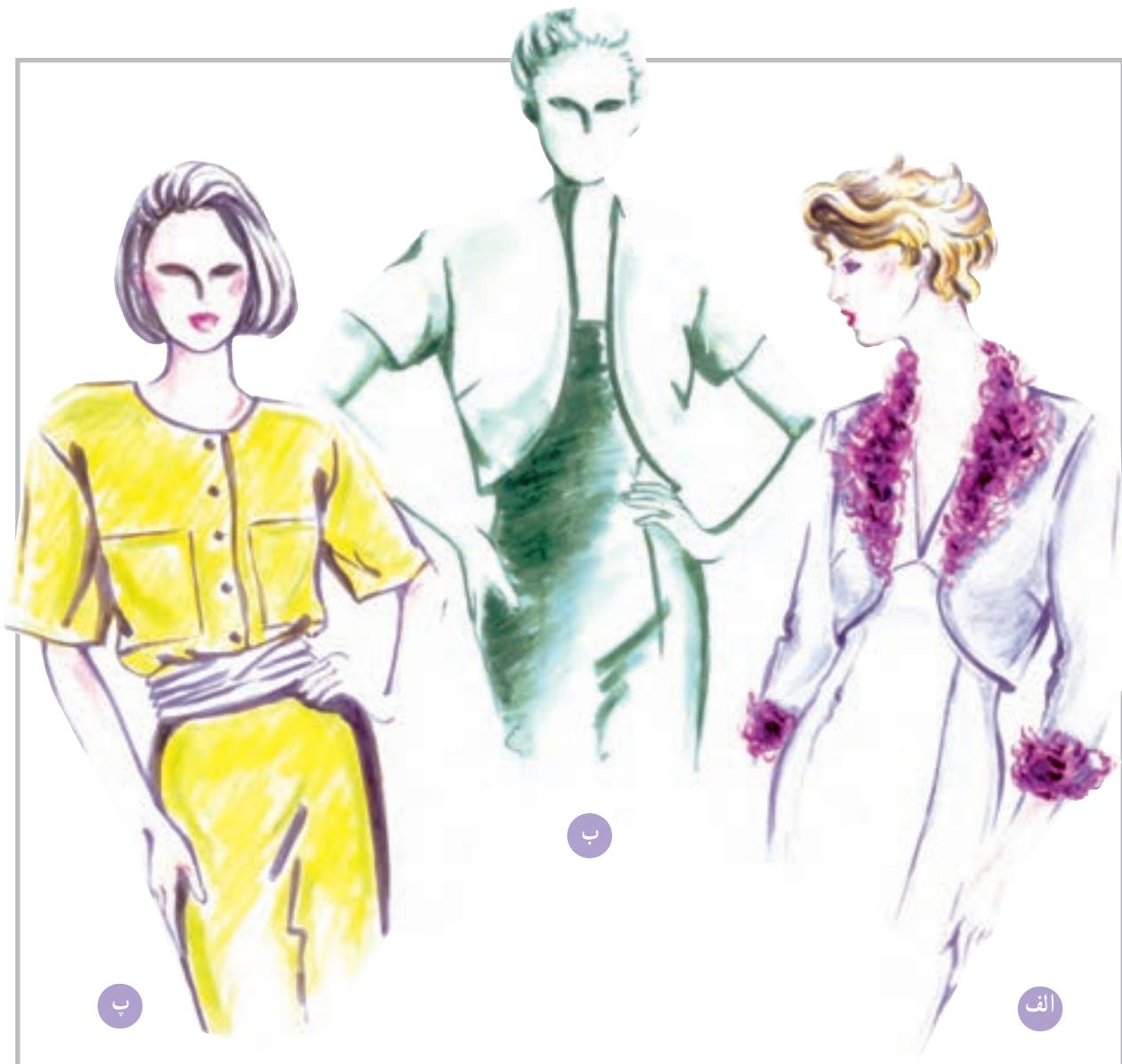

تصویر ۳-۴۲— علاوه بر استفاده از نوک مازیک، از مخزن نمای آن نیز می‌توان استفاده کرد.

تصاویر ۱ ، ۲ و ۳ ، چگونگی این کار را نشان می‌دهند.

تصویر ۲ ایجاد خطوط با قسمت‌های مختلف نوک یک مازیک

تصویر ۳ لایه‌های رنگی منطبق بر یکدیگر

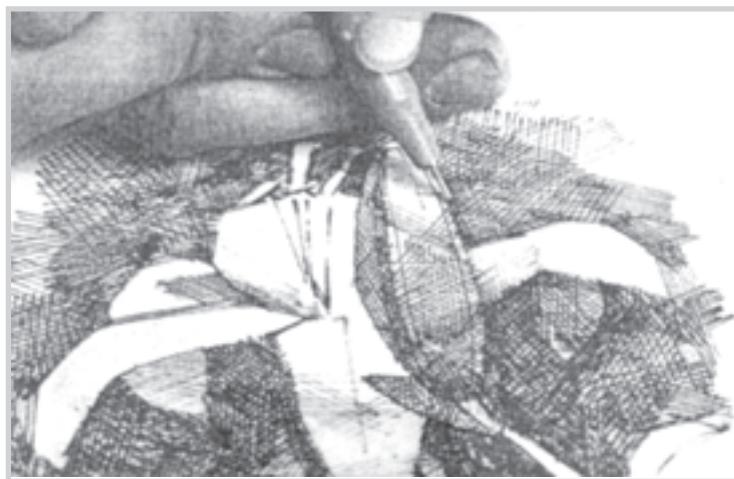
تصویر ۳-۴۳—استفاده از مازیک در طراحی لباس

الف—زمینه‌ی خیس

ب—کشیدن قلم موی خیس پس از اتمام کار

پ—زمینه‌ی خشک

* کاربرد خودکار و رواننویس:

تصویر ۳-۴۴ - خودکار و رواننویس، که در اصل با هدف نوشتن ساخته شده‌اند، از وسایلی هستند که با کمک آن‌ها طراحی نیز می‌توان کرد. خصوصیت اصلی خودکار و رواننویس ایجاد خطوط یکنواخت است و بیشتر در ایجاد بافت‌های هاشوری و خطی بر روی کاغذ و مقواهای مختلف به خصوص گلاسه مورد استفاده قرار می‌گیرند.

تصویر ۴۵-۳ - طراحی لباس، انجام شده به وسیلهٔ خودکار

تصویر ۳-۴۶ – طراحی لباس، انجام شده به وسیله‌ی روان‌نویس

مرکب

تصویر ۴۷ – انواع مرکب‌ها و جوهرهای رنگی

تصویر ۳-۴۸—کاربرد خودکار در طراحی لباس

* قلم

* قلم فلزی یا فرانسوی، با فرو رفتن در مرکب، مقدار کمی مرکب را ذخیره کرده، بر سطح اثیپذیر منتقل می‌سازد (تصویر ۳-۵۰).

* قلم مو، با استفاده از مرکب‌های رنگی و سیاه به کار می‌رود. برای کار با مرکب‌ها از قلم‌موهای نرم (مخصوص آبرنگ) استفاده می‌شود (تصویر ۳-۵۱).

انواع مرکب‌های رنگی و سیاه موجود در بازار (تصویر ۳-۴۷)، با استفاده از قلم‌های راپید (راپیدوگراف)، گرافوس، قلم فلزی و قلم مو به کار گرفته می‌شوند.

* راپید، قلمیست دارای مخزنی که قابل پرشدن است و خطوطی با ضخامت‌های معین (از ۱/۰° به بالا) ایجاد می‌کند (تصویر ۳-۴۹).

تصویر ۳-۵۱

تصویر ۳-۵۰

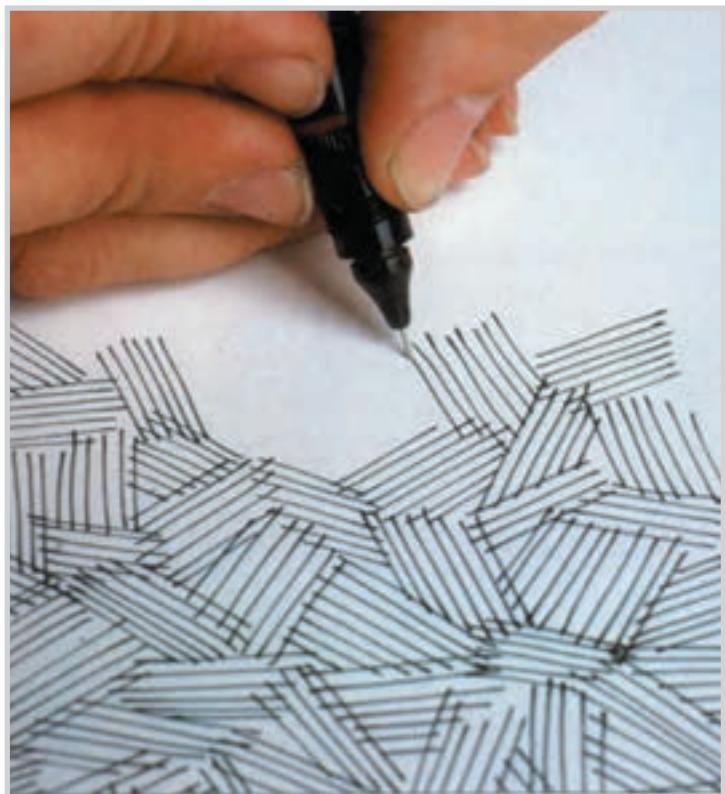

تصویر ۳-۴۹

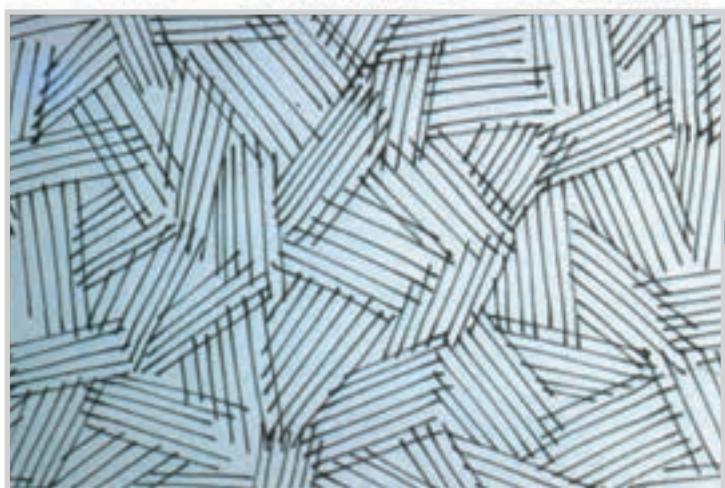

تصویر ۳-۵۲ - کاربرد جوهر رنگی (اکولین) در طراحی لباس
زمینه‌های خیس و خشک همراه با قلم‌گیری

* سطوح مناسب برای استفاده از راپید و گرافوس: کاغذ و مقوای گلاسه (و سایر سطوح صاف و صیقلی یا نزدیک به آن) مناسب‌ترین سطوح اثربردار برای کار با راپید، گرافوس و قلم فلزی هستند. در مورد قلم‌موها، علاوه بر کاغذها هنگامی که بر روی مقوای گلاسه به کار برد شده باشد.

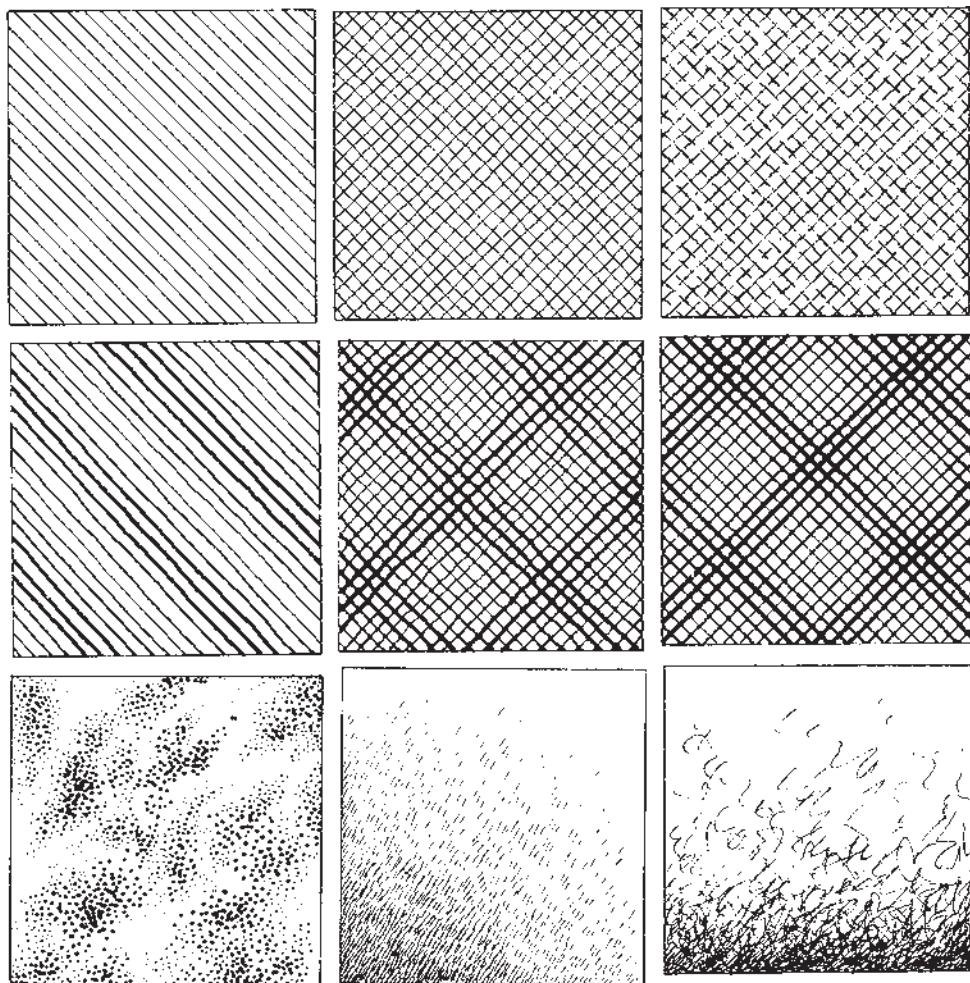
۱

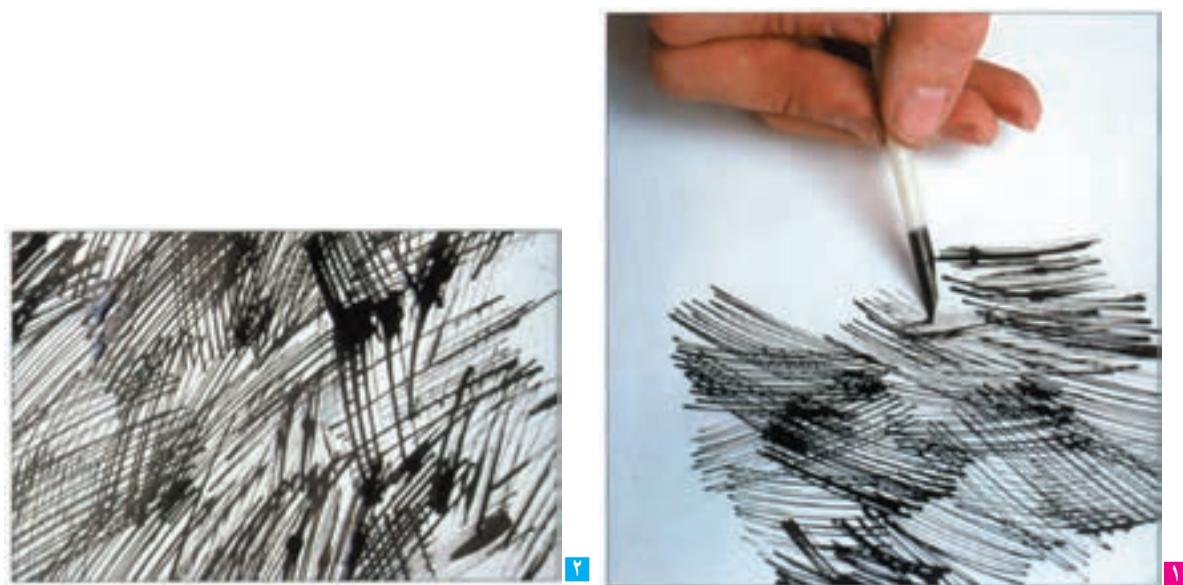
۲

تصویر ۵۳—۳— نمونه‌ای از ایجاد بافت به وسیله راپید (با این وسیله جلوه‌های بسیار متنوعی از طرح و نقش بافت می‌توان ایجاد کرد).

ایجاد بافت با استفاده از قلم فلزی:

تصویر ۵۴-۳— انواع بافت‌ها و نقوش ایجاد شده با قلم فلزی

تصویر ۵۵-۳— تأثیر بصری به وسیله قلم فلزی

تصویر ۵۶-۳ - طراحی لباس، انجام شده به وسیله‌ی راپید با روش نقطه‌گذاری

تصویر ۳-۵۷ — کاربرد راپید با تکنیک‌های متفاوت در طراحی لباس

* انواع قلم مو و کاربرد آن‌ها:

تصویر ۳—۵۸— انواع قلم‌موهای نرم که به دو صورت گرد و تخت موجوداندو در کار با مرکب‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. برای کار با آبرنگ، گواش و اکریلیک نیز همین قلم‌موها مورد استفاده قرار می‌گیرند. قلم‌موهای گرد بیشتر برای ایجاد خطوط و قلم‌موهای تخت، برای ایجاد سطوح رنگی به کار می‌روند.

تصویر ۳—۵۹— یک سری قلم‌موی گرد با شماره‌های مختلف. معمولاً هر یک از قلم‌موهای تصویر بالا، با شماره‌های مختلفی عرضه می‌شوند که نمایانگر ضخامت نوک آن‌هاست.

تصویر ۳—۶۰— ایجاد تأثیرات بصری با هاشورزنی بهوسیله‌ی قلم‌مو و مرکب

تصویر ۶۱-۳ - نمونه‌هایی از طرح لباس، انجام شده به وسیله‌ی قلم مو و مرکب (آب مرکب)
کاربرد زمینه‌ی خشک و خیس

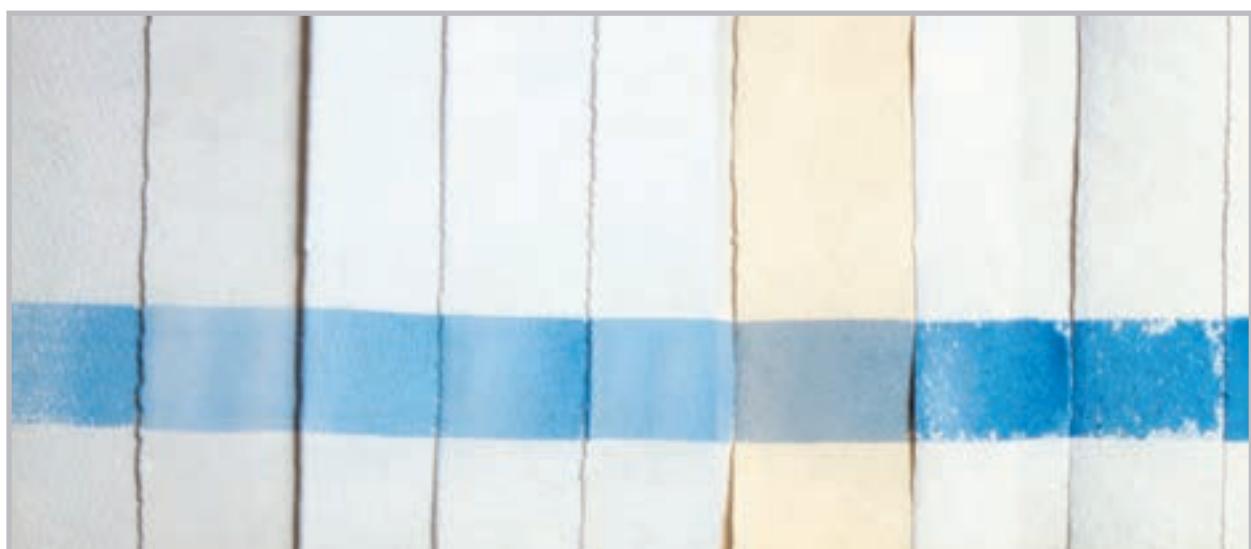
آبرنگ:

می‌گیرد. لایه‌های رنگی ایجاد شده به وسیله‌ی آبرنگ، به علت رقیق و محلول بودن در آب، دارای شفافیت و لطافت زیادی هستند و به همین علت نیز به آن «رنگ روحی» گفته می‌شود (تصویر ۳-۶۳). در مقابل، به رنگ‌هایی که دارای خصوصیت پوشانندگی هستند مانند: گواش، آکریلیک و رنگ و روغن، «رنگ‌های جسمی» می‌گویند.

از وسائلی است که در حوزه‌های مختلف طراحی (ونقاشی) کاربردی وسیع دارد. آبرنگ، در طیف وسیع رنگی و به صورت‌های مایع (شیشه)، خمیری (تیوب یا لوله) و جامد (قرص) به بازار عرضه می‌شود (تصویر ۳-۶۲). این ماده‌ی رنگی، در آب حل می‌شود و به وسیله‌ی قلم موی نرم مورد استفاده قرار

تصویر ۳-۶۲ - انواع آبرنگ: مایع، خمیری و جامد

تصویر ۶۳ - ۳ - تأثیر یک قلم موی آغشته به یک رنگ (آبرنگ) بر مقواهای مختلف. به خصوصیت شفافیت آبرنگ در این تصویر توجه کنید.

تصویر ۶۴ - ۳ - پالت های مخصوص آبرنگ، در مورد مرکب ها، گواش و آکریلیک نیز این پالت ها قابل استفاده اند.

تصویر ۶۵-۳— از تکه‌های اسفنج یا ابر یا دستمال و ... برای خیس کردن صفحه، گذاشتن یا برداشتن رطوبت و رنگ استفاده می‌شود.

تصویر ۶۶-۳— لیوان آب برای شستن قلم مو و تأمین آب موردنیاز برای کار با آبرنگ، گواش و آکریلیک

* طریقی آماده‌سازی مقوا جهت استفاده از آبرنگ، گواش و آکریلیک:

۱

۲

۳

۴

۵

۶

تصویر ۶۷—۳—آماده‌سازی مقوا در آبرنگ، گواش و آکریلیک

۱ ابزار مورد نیاز برای آماده‌سازی مقوا

۲ بهو سیله‌ی اسفنج، مقداری آب بر روی سطح مقوا ریخته

۳ در این مرحله با همان اسفنج، تمام سطح را مرطوب می‌کنیم.

۴ و ۵ چسب کارتون را که قبلاً به اندازه‌ی اصلاح مقوا بربده‌ایم خیس کرده

۶ لبه‌های مقوا را بر روی تخته شاسی می‌چسبانیم. بدیهی است که تخته شاسی باید مقداری از مقوا بزرگتر باشد. بوم کردن باعث می‌شود تا مقوا به هنگام

کار کردن تاب برندارد و یا پس از خشک شدن به حالت اولیه برگردد. به علاوه، حاشیه‌ای منظم در اطراف طرح باقی بماند. بهتر است چسب‌هارا پس از خشک شدن کامل طرح برداریم.

✿ شیوه‌های کار با آبرنگ:

تصویر ۶۸-۳

۱ و ۲ تکنیک خیس در خیس (هم زمینه و هم قلم مو خیس هستند).

۳ و ۴ تکنیک خیس در خشک (زمینه، خشک و قلم مو، خیس است). این دو تکنیک، اصلی‌ترین تکنیک‌ها (شیوه‌ها)ی کار با آبرنگ هستند. به جز این دو تکنیک، تکنیک‌های خشک در خیس (در این تکنیک، قلم مو خشک یعنی آغشته به رنگ غلیظ و سطح مقوا خیس است.) و خشک در خشک (در این تکنیک، قلم مو خشک یعنی آغشته به رنگ غلیظ و سطح مقوا نیز خشک است). از تکنیک‌های دیگری هستند که جلوه‌های تصویری جالب توجهی را ایجاد می‌کنند.

تصویر ۳۶۹— روش ایجاد زمینه‌ی رنگی از تیوه به روشن

۱ خیس کردن سطح مقوا به وسیله‌ی اسفنج

۲ افروزن یک رنگ بوسیله‌ی حرکات منظم (چپ به راست و بر عکس) یک قلم موی تخت آغشته به رنگ. یکی از نکات مورد توجه در هنگام کار با آبرنگ، نگهداشتن سطح مقوا در حالت افقی یا نزدیک به آن است که مانع از ریزش یا شرده کردن رنگ‌ها می‌شود.

تصویر ۷۰— چند روش برای برداشتن رنگ و ایجاد روشمنی در کار (این روش‌ها هنگامی قابل اجرا خواهند بود که سطح موردنظر ما خشک شده باشد).

۱ استفاده از سمباده

۲ استفاده از تیغ یا کاتر

تصویر ۷۱-۳-۳ - روش‌های مختلف برداشتن رنگ از روی کار توسط پنه، دستمال کاغذی، قلم موی خیس بدون رنگ و اسفنج، این روش‌ها زمانی کاربرد خواهد داشت که زمینه‌ی کار یا رنگ مورد نظر ما خیس باشد.

تصویر ۷۲-۳— نمونه‌ای از طراحی لباس، انجام شده به وسیله‌ی آبرنگ

تصویر ۷۳-۳ - نمونه‌ای از طراحی لباس با انواع تکنیک‌های آبرنگ

تصویر ۳-۷۴ ب – نمونه‌ای از طراحی لباس با تکنیک مداد شمعی و آبرنگ

تصویر ۳-۷۴-الف – با استفاده از شمع یا مداد شمعی یا پاستل روغنی نیز می‌توان تأثیری مطابق تصویر به دست آورد. تکنیک مداد شمعی و آبرنگ، از کاربردهای جالب توجه این دو ماده رنگی با هم است.

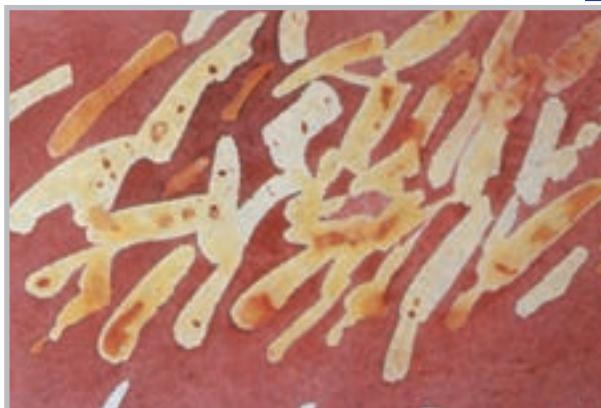
✿ شیوه‌ی ماسکه کردن:

۳

۴

۵

۶

تصویر ۳-۷۵ — ماسکه کردن (پوشاندن) بخش‌های موردنظر با چسب (میسکیت Miskit) به گونه‌ای که پس از اتمام کار، چسب‌ها به وسیله‌ی کاتر یا پاک‌کن برداشته می‌شود و جای آن‌ها خالی می‌ماند.

۷

۸

تصویر ۳-۷۶ — روش دیگر برای ماسکه کردن (پوشاندن): با استفاده از تکه‌ای مقوا، می‌توان قسمت موردنظر را ماسکه کرد به گونه‌ای که پس از اتمام کار جای قرارگیری مقوا سفید باقی می‌ماند.

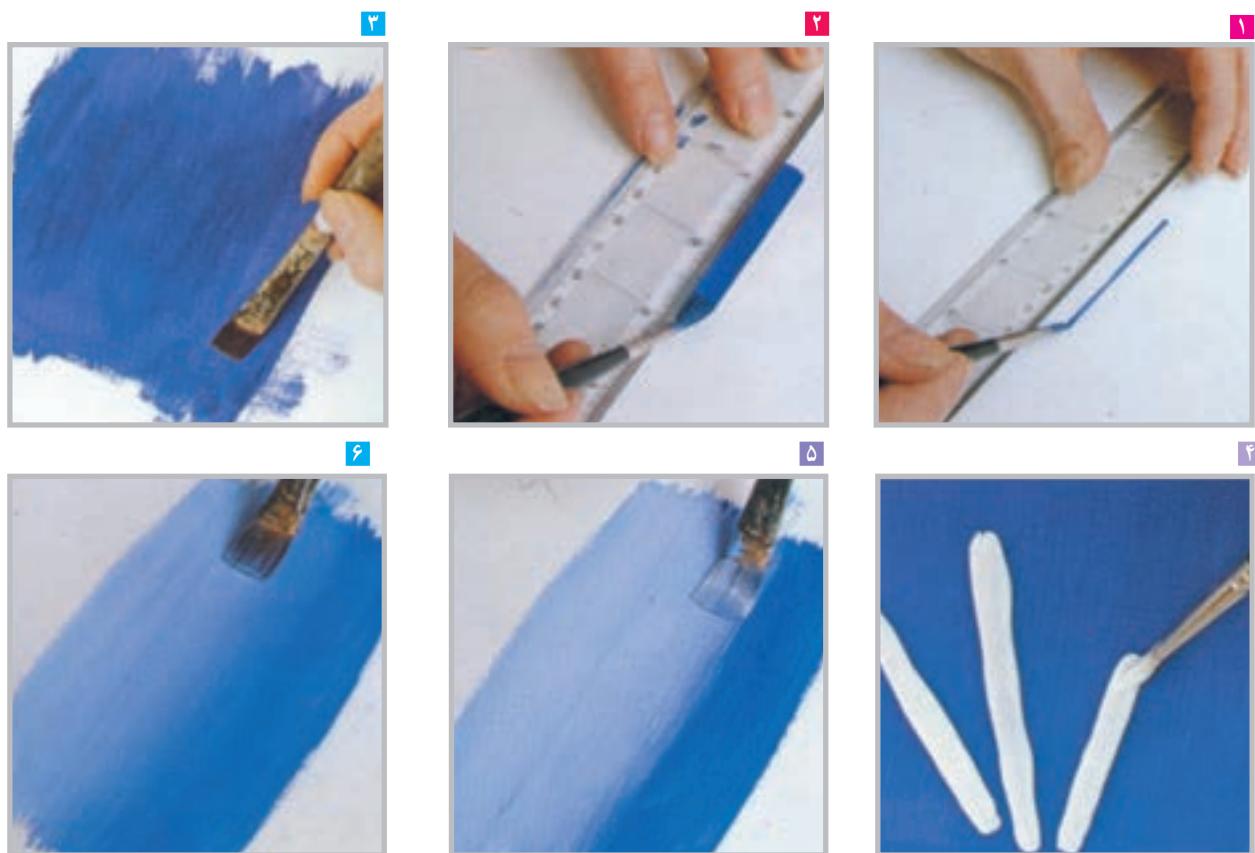
تصویر ۷۷-۳- انواع تکنیک‌های ماسکه کردن در طراحی لباس

گواش:

از جمله مواد طراحی خیس (ترکیبی) که به صورت خمیری و در ظرف‌های شیشه‌ای یا پلاستیکی و یا به صورت لوله (تیوب) عرضه می‌شود، گواش است. گواش، به دلیل برخورداری از خاصیت پوشانندگی، جزو دسته رنگ‌های جسمی است. حلال این ماده‌ی رنگی، آب است و به کمک ابزاری مشابه آبرنگ به کار گرفته می‌شود. قلم موها، سطوح اثربدار مناسب و ابزار کمکی در مورد گواش، درست شبیه به آبرنگ است. گواش، به دو شیوه‌ی غلیظ و رقیق به کار برده می‌شود که در شیوه‌ی غلیظ دو خصوصیت اصلی خود (پوشانندگی) را حفظ می‌کند و در شیوه‌ی رقیق، به خصوصیات آبرنگ نزدیک می‌شود (تصویر ۳-۷۸).

تصویر ۳-۷۸ – گواش و کاربرد آن در شیوه‌ی غلیظ و رقیق

تصویر ۳-۷۹ – نمونه‌هایی از کاربرد گواش برای ایجاد تأثیرات مختلف

- ۱ و ۲ استفاده از خطکش برای ایجاد خطوط دقیق نازک و ضخیم،
- ۳ و ۴ ایجاد خطوط روشن بر زمینه‌ی تیره (پوشش دادن رنگ زیرین) و
- ۵ و ۶ مخلوط کردن دو لایه‌ی رنگ بر روی سطح اثربدار. در اینجا، دو لایه ضخیم گواش بر روی هم قرار داده شده، با قلم موی خشک و بهارامی و در یک جهت، با هم ترکیب می‌گردند.

تصویر ۳-۸۰ - چند طرح لباس با گواش

الف - تکنیک تونالیته

ب - نمایش جنسیت

پ - تکنیک قلم گیری بدون سایه

آکریلیک:

این ماده‌ی رنگی نیز از لحاظ شکل‌های عرضه، شبیه گواش است و علاوه بر شباهت ظاهری، از لحاظ کاربرد نیز بسیار به این وسیله شباهت دارد. ابزارهای کمکی مورد استفاده در مورد آبرنگ و گواش (قلم موها، پالت‌ها، ظروف آب و سطوح و اثربنده و ...) در مورد این وسیله نیز به کار می‌روند. آکریلیک با گواش، دارای تفاوت‌هایی است. از جمله اینکه به کمک حلال‌های روغنی نیز قابل استفاده است و همانند رنگ روغن بر روی سطوح پارچه‌ای (بوم) نیز به کار گرفته می‌شود. دیگر این که، به سرعت خشک می‌شود و پس از خشک شدن، تغییر رنگ نمی‌دهد، و نیز مقاومت آن در مقابل آب (ضد آب بودن) بالاست.

تصاویر ۳-۸۱ تا ۳-۸۳ شما را با این وسیله و نمونه‌هایی از کاربرد آن، بیشتر آشنا می‌سازد.

تصویر ۳-۸۱ – آکریلیک در شکل‌های مختلف، به بازار عرضه می‌شود.

تصویر ۳-۸۲ – نمونه‌هایی از ایجاد بافت‌های رنگی با آکریلیک بر روی بوم؛ آکریلیک، علاوه بر قابلیت‌های آبرنگ و گواش، بر روی بوم نیز، به روش‌های مختلفی به کار گرفته می‌شود.

تصویر ۸۳-۳ - چند طرح لباس، انجام شده با آکریلیک

الف - نمایش جنسیت با اجرای تکنیک تونالیته

ب - پ - تکنیک قلمگیری

- ۱- ابزارهای طراحی را تقسیم‌بندی کنید.
- ۲- مواد اثربار را توضیح دهید.
- ۳- مواد اثربار سیاه و رنگین، خشک و خیس را نام ببرید.
- ۴- کاربرد زیپاتون، لتراست و کاغذ کادو را در طراحی لباس توضیح دهید.
- ۵- سطوح اثرباز را تعریف کنید و مناسبت آن را با مواد اثرباز توضیح دهید.
- ۶- ابزار و وسائل کمکی (فرعی) و نقش آن‌ها را در طراحی تعریف کنید.
- ۷- روش‌های کار با مداد و مدادرنگی را بنویسید.
- ۸- انواع پاستل را نام ببرید و خصوصیات هر یک را توضیح دهید.
- ۹- مازیک، روان‌نویس و خودکار را معرفی کنید و مهم‌ترین خصوصیت آن‌ها را برشمارید.
- ۱۰- ابزارهای به کارگیری مرکب‌ها (سیاه و رنگین)، را نام ببرید و خصوصیات هر یک را توضیح دهید.
- ۱۱- شیوه‌های به کارگیری آبرنگ را توضیح دهید.
- ۱۲- روش‌های کاربرد گواش را نام ببرید.
- ۱۳- آکریلیک چیست و چگونه به کار گرفته می‌شود؟
- ۱۴- تشابه‌ها و تفاوت‌های آبرنگ، گواش و آکریلیک را شرح دهید.
- ۱۵- سطوح اثرباز مناسب برای هر یک از ابزارهای معرفی شده در متن را نام ببرید و خصوصیات آن‌ها را شرح دهید.
- ۱۶- ابزارها و وسائل کمکی در مورد هر یک از ابزارهای معرفی شده را نام ببرید.
- ۱۷- بوم کردن مقوا چه تأثیری دارد؟ توضیح دهید.

- ۱- با ایجاد هاشورهای موازی تأثیر مداد و مدادرنگی را بر روی سه مقواهی صاف، دارای بافت متوسط و درشت بافت، با یکدیگر مقایسه کنید.
- ۲- با استفاده از سایه‌زنی لغزشی دو رنگ اصلی مثلاً زرد و قرمز یا قرمز و آبی یا آبی و زرد را با یکدیگر ترکیب کنید (روی طراحی مانکن بکشید).
- ۳- از طریق روی هم قرار دادن هاشورهای موازی روی طراحی مانکن، رنگ‌های مدادرنگی را با هم ترکیب کنید (تصویر ۲۶-۳).
- ۴- با استفاده از پاستل خشک، تأثیرات مختلف بصری را روی طراحی مانکن تجربه نمایید.
- ۵- پاستل روغنی را در ایجاد تأثیرات مختلف بصری روی طراحی مانکن به کار گیرید.
- ۶- با استفاده از مازیک (انواع مختلفی که در دسترس دارید) و بر روی چند نوع سطح اثربدار مختلف تأثیرات مازیک را بررسی کنید (روی طراحی مانکن بکشید).
- ۷- با استفاده از رواننویس، خودنویس و خودکار، روی طراحی مانکن به ایجاد تأثیرات مختلف بصری بپردازید.
- ۸- طراحی مانکن را روی یک قطعه مقواهی مخصوص آبرنگ (حداقل در اندازه‌ی A4) را بوم کرده، سپس با روش‌های مختلف و بهوسیله‌ی آبرنگ، روی آن کار کنید.
- ۹- با استفاده از گواش و به دوشیوه‌ی رقیق و غلیظ روی طراحی مانکن بافت‌ها و تأثیرات مختلف بصری ایجاد نمایید.
- ۱۰- چند تمرین دلخواه با استفاده از آکریلیک (با حلال آب) انجام دهید.